

PRÁVNICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

KATEDRA OBČANSKÉHO PRÁVA

Memoriál Františka Zoulíka – procesualistické sympóziu

(pořádané Katedrou občanského práva PF UK u příležitosti významného dvojitého výročí významného českého procesualisty, civilisty, legislativce a advokáta prof. Zoulíka)

Den konání: **čtvrtek 23. března 2023**

Místo konání: **Právnická fakulta UK, míst. č. 220**

Program:

Blok I *Úvod a základní otázky civilistického diskurzu* (moderuje doc. Smolík)

9:30 Zahájení sympozia a úvodní slovo – dr. Dvořák, doc. Smolík

9:40 prof. Winterová – *Vzpomínka na prof. Zoulíka*

10:00 doc. Elischer – *Úvahy prof. Zoulíka nad soukromoprávní rekodifikací - promarněná příležitost?*

10:30 prof. Macková – *Soudnictví a civilní proces – prof. Zoulík inspirující*

11:00 dr. Dvořák – *O podstatě a postavení procesního práva*

11:30 dr. Šínová – *Existuje dnes již odlišovací kritérium mezi sporným a nesporným řízením?*

12:00 *diskuse*

12:30 *oběd*

Blok II *Vybrané otázky jednotlivých civilněprocesních odvětví* (moderuje dr. Dvořák)

13:15 doc. Lavický – *Má žalobce volbu, jak má soud jeho nárok právně posoudit?*

13:45 doc. Smolík – *Úpadkové právo 21. století – s věřiteli nebo bez nich?*

14:15 dr. Pulkrábek – *„Skryté konstitutivní rozsudky“*

14:45 *diskuse*

15:30 *konec*

Životopis prof. Františka Zoulíka

Prof. JUDr. František Zoulík, CSc. 25. května 1933 Praha – 23. března 2013 Praha

Prof. Zoulík absolvoval PF UK v Praze, po níž působil v letech 1956 až 1963 jako soudce, a to na všech stupních soudní soustavy (vč. Nejvyššího soudu). Následně se věnoval legislativě, nejdříve na Ministerstvu spravedlnosti, později ve funkci pověřeného ředitele Právnického ústavu Ministerstva spravedlnosti. Normalizace v 70. letech pro něj znamenala nejen zákaz odborně publikovat, ale i odchod do podnikové sféry.

Po listopadu 1989 se stal učitelem na své alma mater, postupně se habilitoval v oboru občanského práva a následně byl jmenován profesorem a členem vědecké rady fakulty. Vedle vysokoškolského pedagogického působení významně ovlivnil při svém působení v legislativě Ministerstva spravedlnosti ČR podobu koncepce soudnictví v nové České republice a je rovněž autorem dalších zákonů z oblasti civilního práva. Jeho legislativní přínos lze konečně nalézt i v nové Ústavě České republiky, kde jako člen odborné komise pro její přípravu formuloval články o moci soudní. Zásadní legislativní přínos prof. Zoulíka je pak spojen s autorstvím zákona o konkursu a vyrovnání a podílem na přijetí nové insolvenční právní úpravy.

Prof. Zoulík vedle akademické sféry působil rovněž v advokacii, nejen jako advokát, ale i jako člen redakční rady Bulletinu advokacie, do něhož pravidelně přispíval odbornými články z oblasti civilního práva i procesu.

Významný, byť v konečném důsledku ne úspěšným, pokusem v oblasti civilní legislativy, byl jeho počín v podobě přípravy rekodifikace civilního práva za působení na MS ČR; koncepce nového občanského zákoníku byla sice zveřejněna v roce 1996, ale nakonec nebyla přijata.

Vedle působení na PF UK se prof. Zoulík podílel na výuce na Vysoké škole ekonomické, po založení soukromé vysoké školy CEVRO Institut na založení její Katedry soukromého práva

Z odborných prací prof. Zoulíka je nutno vyzdvihnout zejména jeho práci z 60. let 20. století věnující se dělení civilního procesu – Řízení sporné a nesporné jako druhy civilního procesu (Praha, Academia 1969), monografií věnovanou justici – Soudy a soudnictví (Praha, C. H. Beck 1995), desítky odborných článků publikovaných zejm. v časopise Právo a zákonnost (dříve Socialistická zákonnost) a Bulletinu advokacie, z oblasti komentářové literatury pak první komentář zákona o konkursu a vyrovnání (Zákon o konkursu a vyrovnání: komentář, Praha, SEVT 1992). Moderní trendy se v díle prof. Zoulíka odrážejí mj. v člancích věnujících se právu EU a jeho vlivu na český civilní proces, jednak jeho zájmem o hromadné žaloby či mediaci.

Během svého pedagogického působení zejména na Právnické fakultě UK se stal prof. Zoulík oblíbeným a vyhledávaným pedagogem zejm. pro své zkušenosti a schopnost předávat je studentům, o čemž svědčí i desítky či spíše stovky jím vedených závěrečných prací z oboru civilního procesu, s výrazným podílem jak klasických procesních témat, tak prací zaměřených na problematiku nesporných řízení, správního soudnictví či konkursního, resp. insolvenčního řízení.

Jeho odborné dílo je dodnes inspirací pro další generace civilistů, především procesualistů. I proto máme za to, že jeho odkaz je na místě si připomenout i touto skromnou, nicméně reprezentativní akcí, která mnohé z inspirativních statí pana profesora připomene.